

Γκάρης – Το μιούζικαλ: Ένας γάιδαρος με ενσυναίσθηση: Σχήμα οξύμωρο ή οι δύο όψεις τους ίδιου νομίσματος;

karfitsa.gr/politismos/gkaris-to-miouzikal-enas-gaidaros-me-ensynaisthisi-schima-oxymoro-i-oi-dyo-opseis-tous-idiou-nomismatos

3 Νοεμβρίου 2023

Πετάει ο γάιδαρος; Γενικά, υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες για το εάν και πώς μπορεί να πετάξει αλλά ο Γκάρης σίγουρα πετάει.

Ο Γκάρης είναι ένας γαϊδάρος εφοδιασμένος ικανότητα και ελπίδα να πετάει παρασέρνοντας τα παιδιά σε συναρπαστικές περιπέτειες.

Η ηθοποιός, Ελένη Γιαννούση, μία εκ των σεντελεστών της παράστασης «Γκάρης, το μιούζικαλ, που ήταν υποψήφια για το Βραβείο Θεάτρου για παιδιά και εφήβους, μίλησε στο Karfitsa.gr και τον Μιχάλη Δρούγκα.

Ενσυναίσθηση: Κομβικός ο ρόλος που διαδραματίζει τόσο στο έργο όσο βέβαια σπουδαίας σημαίας και η απουσία της από την καθημερινή ζωή. Πώς πιστεύετε «εξηγείται» στα παιδιά η ενσυναίσθηση; Τι μπορεί το θέατρο και ευρύτερη η τέχνη να κάνει, ώστε να μπουν οι αξίες τέτοιου είδους ως θεμέλια;

«Πολύ ωραία ερώτηση! Σαφώς και η ενσυναίσθηση δεν εξηγείται. Και εδώ έρχεται ο ρόλος του θεάτρου, διότι ακριβώς το θέατρο είναι ένα βίωμα και όχι ένα tutorial. Είναι η απαραίτητη αυτή ανταλλαγή των αισθήσεων ανάμεσα στο ζωντανό σύστημα της παράστασης και στο κοινό της, εν προκειμένω τον ανήλικο θεατή. Το θέατρο καλείται λοιπόν, να κάνει δύο πράγματα: πρώτον να κάνει θέατρο για παιδιά! Να λάβει ως χρεός του, ως προτεραιότητά του να φτιάξει καλλιτεχνικούς κόσμους και να φέρει όσο πιο πολύ και όσο πιο συχνά είναι δυνατό τους μικρούς θεατές του σε επαφή με αυτούς.»

«Δεύτερον, να κάνει καλό θέατρο για παιδιά! Να επικοινωνεί ιστορίες οι οποίες να βρίθουν από αλληγορίες, οι ήρωές τους να δοκιμάζονται, να αποζητούν τη λύση, να αντιμετωπίζουν ηθικά διλήμματα, να ακολουθούν συναισθηματικές διαδρομές και όλα αυτά μέσα από ματιά ποιητική. Το τελευταίο είναι πολύ σημαντικό, να υπάρχει η απαραίτητη αφαίρεση, το παραμυθικό στοιχείο, η παιδική οπτική γωνία. Τότε το παιδί βιώνει ολοκληρωτικά την εμπειρία, ανοίγει ένα ολόδικό του συναισθηματικό παράθυρο προς τους δικούς του συνειρμούς, την δική του κατανόηση, το δικό του βίωμα, την δική του ανάταση και τελικά μπορεί να τοποθετήσει το “εγώ” του στη θέση του “αλλου”. Κάπου εδώ αποκαλύπτεται ως δια μαγείας η πολυσυζητημένη, αλλά λιγότερο εμπεδωμένη κατά τη γνώμη μου, αξία της ενσυναίσθησης.»

Το μιούζικαλ είναι ένα εκ των κορυφαίων θεατρικών ειδών. Τα παιδιά πιστεύεται αλλά ακόμη και μεγάλοι, μέσω αυτού του είδους του θεάτρου, έρχονται άμεσα σε επαφή με το επιμύθιο του έργου;

Ναι, γιατί όπως είπα παραπάνω χρειάζεται να επιλέξεις αυτήν τη “γλώσσα” η οποία είναι κατάλληλη. Και στην προκειμένη περίπτωση η μουσική, μέσα από τον ρυθμό, τη μελωδία και τη στιχουργική όπως και η κίνηση είναι πραγματικά ο μοχλός που απογειώνει... όχι μόνο τον Γκάρη, αλλά και τους θεατές μας μικρούς και μεγάλους!

Watch Video At: <https://youtu.be/DjSLSYjapjE>

Ένας γάιδaros με ενσυναίσθηση: Σχήμα οξύμωρο ή οι δυο όψεις τους ίδιου νομίσματος; Η τα στάδια προς την αλληλεγγύη, την ανθρωπιά, και πρωτίστως, το να έρθουν ξανά τέτοιους είδους αρχές στο προσκήνιο.

Θα έλεγα πως είναι η ανατροπή του στερεότυπου, η αποκατάσταση μιας αιώνιας αδικίας, το κλείσιμο του ματιού προς την πολυπλοκότητα, τη συνθετικότητα και τον πλουραλισμό έναντι της στερεοτυπίας, του κλισέ και του στιγματισμού ακριβώς για τον σκοπό που περιγράφετε.

Υπό την αιγίδα του ΚΘΒΕ – «Θεατρο μαζί» είναι το φετινό μότο. Το χαμόγελο που γεννά η εν λόγω παράσταση διαδίδεται απο μικρούς προς μεγάλους. Ένας ηθοποιός ποσό εύκολο μπορεί να προσεγγίζει το το παιδικό κοινό; Ποσό κατανοητό είναι το κείμενο ; Ποσό εύκολο πείθεις ένα μικρό παιδί να δει μια παράσταση; Το «μαζί» είναι εφικτό στις παιδικές ηλικίες;

Μμμ νομίζω πως ο/η ηθοποιός όταν παίζει για παιδιά αναγκάζεται να επιστρατεύσει κρυφές δυνάμεις που δεν ήξερε καν οτι τις είχε: τη συγκέντρωσή, την αντοχή, την υπομονή. Ταυτόχρονα, πολλά πράγματα είναι κάπως απενεχοποιημένα: το λάθος ας πούμε σε μια χορογραφία, σε μια νότα σε μια φράση, μοιάζει όχι απλά σα να μην έχει τόσο βαρύνουσα σημασία, αλλά αντίθετα σα να χρησιμεύει προς μια πιο παιγνιώδη και επικοινωνιακή επαφή με το κοινό, πράγμα που μας κάνει πιο “παρόντες”, λιγότερο “έτοιμους”. Είναι κάτι πολύ ενδιαφέρον να το ανακαλύπτεις και πραγματικά σε ανανεώνει, όταν ας πούμε τα παιδιά λένε κάτι ή αντιδρούν και εσύ με τον συμπάικτη σου γελάς αυθόρμητα.»

«Η κατανόηση του κειμένου δεν είναι μια διανοητική λειτουργία, δεν πιστεύω πως είναι αυτός ο στόχος μιας παιδικής παράστασης, πρόκειται περισσότερο για μια βιωματική μάθηση, για ένα παιχνίδι των αισθήσεων. Άλλωστε η παράσταση του Γκάρη έχει αποδείξει ότι κατάφερε να φέρει τους μικρούς θεατές στο θέατρο και νομίζω πως όλοι είμαστε πολύ χαρούμενοι για αυτό!»

«Το μαζί είναι όχι μόνο εφικτό, αλλά εκφράζεται και ποικιλοτρόπως στην παράσταση του Γκάρη: αν δεν παίξεις μαζί με τα παιδιά η σκηνή σε κατάρπαι! Οι γονείς και οι συνοδοί συγκινούνται και απολαμβάνουν μαζί με τα παιδιά, συντελεστές, οι ηθοποιοί, προσωπικό φτιάχνουν μαζί κάθε λεπτό αυτό που λέμε παράσταση. “Θέατρο μαζί” δεν είναι υπέροχο μετά από τόση πολλή απόσταση να μπορούμε ξανά να ανταμώνουμε;»

Γκάρκης, το μιούζικαλ

Συντελεστές

Συγγραφέας: **Τασούλα Επτακοίλη**

Θεατρική διασκευή: **Βαγγέλης Κουφάκος**

Σκηνοθεσία: **Τάσος Πυργιέρης**

Σκηνικά-Κοστούμια: **Αλεξία Θεοδωράκη**

Μουσική: **Δημήτρης Μαραμής**

Στίχοι: **Σωτήρης Τριβιζάς**

Χορογραφίες: **Κωνσταντίνος Γεράρδος**

Φωτισμοί: **Στέλιος Τζολόπουλος**

Μουσική διδασκαλία: **Παναγιώτης Μπάρλας**

Βοηθός σκηνοθέτη: **Χριστόφορος Μαριάδης**

Β' βοηθός σκηνοθέτη: **Θανάσης Δισλής**

Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: **Μανώλης Ψωματάκης**

Ειδικές κατασκευές: **Άννα-Μαρία Βάσιακ, Χριστίνα Θαλασσά, Βαγγέλης Κουρούπης**

Οργάνωση παραγωγής: **Μαρίνα Χατζηγιάννου**

Παίζουν οι ηθοποιοί: **Μαριάννα Αβραμάκη** (Φουρνάρισσα, Πεπίτα, Προβατίνα), **Λευτέρης Αγγελάκης** (Λούφας, Σκύλος), **Πελαγία Αγγελίδου** (Τζούλη Αρχισυντάκτρια, Κουκουβάγια), **Μάνος Γαλανής** (Φούρναρης, Γουρούνι, Κυρ Μέντιος), **Ελένη**

Γιαννούση (Γκριζούλα, Δημοσιογράφος 2), **Ηλέκτρα Γωνιάδου** (Ριρίκα, Κοτίτσια), **Ήρινα Κεραμίδα** (Τασούλα, Αλεπού), **Μάρα Μαλγαρινού** (Γατόνια, Κότα 2), **Χρήστος Παπαδημητρίου** (Γκάρης), **Μαρία – Νεφέλη Παρασκευοπούλου** (Κότα 1, Δημοσιογράφος 1), **Δημήτρης Σακατζής** (Μαέστρος ο αφηγητής), **Ευανθία Σωφρονίδου** (Ροδούλα, Κότα, Κατσίκια, Αρουραία), **Ελευθερία Τέτουλα** (Κυρία Γεωργία, Λαγός), **Γιάννης Τσάτσαρης** (Κυρ Θοδωρής, Αυτιάς, Αφεντικό)

Έκτακτες αντικαταστάσεις: Μομώ Βλάχου, Θανάσης Δισλής, Στέργιος Τζαφέρης

#Tags: [Θεσσαλονικη](#)

Μιχάλης Δρούγκας

Από μικρός ήθελα να γίνω δημοσιογράφος. Τρεις είναι οι μούσες μου, το ραδιόφωνο, το ρεπορτάζ και η συγγραφή. Ο μαγικός κόσμος της δημοσιογραφίας, που ανήκω, αποτελεί λειτούργημα και προσπαθώ να τον υπηρετώ όσο καλύτερα μπορώ.